o „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 55-lea 16 Pagini EXEMPLARUL { In România: 5 lei / In străinătate: 6 lei 16 Pagini Nr. 93 Luni 4 Aprilie 1938

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Recordul delicte'or silvice

Incă una din plăgile abătute asupra avutului nostru forestier este și aceea a prădăciunilor la care se dedau locuitorii satelor, mai ales în pădurile Statului, unde se strecoară noaptea, tăind, prin fraudă, fruntea copacilor sau mânându-și acolo vitele pentru hrană.

E o plagă, pe care toleranța demagogică a politicianilor a agravat-o din an în an, în ciuda măsurilor de veghe luate de serviciile silvice, în ciuda chiar a hotărîrilor condamnatorii pronunțate de instanțele judecătorești.

Comunicările publicate deunăzi de ziarul nostru, după datele centralizate la ministerul agriculturii și domeniilor, privitoare la amenzile din delictele silvice, dau în vileag o stare de lucruri înfiorătoare și poate fără precedent în analele statelor pretinse de ordine. Numai în ultimii 5 ani numărul proceselor judecate și al delictelor constatate se ridică la cifra uluitoare de un milion, ceeace reprezintă o medie anuală de 200.000 de hotărîri executorii, totalizând amenzi în valoare de circa 700 milioane.

Ei bine, cât credeți că s'a încasat în cei 5 ani din atâtea sute de milioane?

Un milion și ceva. Atât numai; pentrucă în preajma alegerilor, odată cu suspendarea urmăririlor fiscale și desfundarea butiilor de țuică, guvernele aveau grija să-și asigure favorurile poporului suveran, întinzându-i pe deasupra și amnistia delictelor silvice.

Nici nu se putea închipui o mai hotăritoare primă de încurajare întinsă delicvenților pentru perpetuarea prădăciunii.

De ce ne-am mira atunci de proporțiile pe care le-a luat în ultimii ani afirmarea simțului de impunitate, care a condus în cele din urmă la generalizarea delictului?...

Dar a sosit ceasul să se pue în fine capăt acestor stări anarhice de lucruri.

Știm: năravul e atât de înrădăcinat, încât înfrânarea lui a devenit o anevoioasă problemă în clipa de față, când datorită regimului de toleranță și de vraiște de până acum, delicvenții au ajuns la credința că jaful în pădurile Statului și chiar în ale particularilor e un drept al lor, pe care nimeni nu li-l mai poate răpi sau discuta.

Avutul public trebue, însă, apărat, — înainte de orice și cu orice preț.

O impune nevoia conservării și regenerării avutului silvic al națiunii și o impune mai ales nevoia de a reîntrona în rândurile populației spiritul de rânduială și respectul datorit dreptului și proprietății altuia — cu atât mai vârtos când ele aparțin Statului.

Iar pentru a ajunge la rezultatele cuvenite, nici o măsură nu va fi prea aspră. Orice nouă toleranță nu va avea altă urmare decât să perpetueze stările de anarhie încuibate și în acest domeniu, stări ce ne-au condus la degradările morale și materiale pe care abia prididim să le inventariem astăzi — necum să le remediem — aproape în toate sectoarele vieții naționale.

IN MAROC

COCA ROMANO

Semnificația unei întrevederi

Intrevederea dintre d-nii Paul Boncour, ministrul de externe al Franței și contele von Welczek, ambasadorul Reichului la Paris, depășește caracterul obicinuit al raporturilor dintre membrii corpului diplomatic și ministrul de afaceri străine al statului unde sunt acreditați.

Această întrevedere are valoarea și înțelesul unui act politic internațional, ale cărui urmări pot fi de cea mai mare importanță.

Intr'adevăr, întrevederea dintre d-nii Paul Boncour și ambasadorul Reichului apare ca o continuare logică a unei politici de hotărîre adoptată de ministerul de externe francez față de securitatea Cehoslovaciei, imediat după lovitura Anschluss-ului.

Acum câtva timp d. Ossusky, ministrul Cehoslovaciei la Paris, a fost primit cu o deosebită solemnitate la președinția Consiliului unde i s'au dat asigurări formale din partea guvernului francez că Franța își va respecta cu sfințenie toate obligațiile ei față de Cehoslovacia.

Guvernul francez a ținut să dea audiență reprezentantului Cehoslovaciei un caracter deosebit de solemn tocmai fiindcă ea se producea într'un moment când se părea că politica externă a Franței intrase într'o fază de pasivitate.

Nu se poate tăgădui că asigurările formale și fără nici o rezervă date atunci de Franța au produs impresiune, atât în Cehoslovacia cât și în țările care continuau să vadă în forța morală și materială a Franței, o chezășie în plus a independenței lor și a primatului dreptului asupra forței brutale.

Intrevederea din urmă dintre d-nii Paul Boncour și contele von Welczek apare azi ca al doilea pas pe care guvernul francez îl face pentru a-și afirma hotărîrea de a nu mai tolera pe viitor nici o lovitură de forță și de a-și îndeplini „toate angajamentele contractate față de Cehoslovacia".

După asigurările date în mod solemn Cehoslovaciei a urmat deci în mod logic și necesar avertismentul, tot atât de solemn, dat de guvernul francez Germaniei.

Telegrama agenției Havas prin care se anunță această întrevedere spune că d. Boncour a arătat ambasadorului Reichului „în termeni răspicați" că ar fi bine să se acorde asigurărilor date Cehoslovaciei „întreaga valoare și deplina lor semnificație".

Aceasta înseamnă că Franța vrea să înlăture orice echivoc posibil în ce privește politica ei externă și să risipească iluzia că s'ar putea ca și față de Cehoslovacia în cazul când ar fi atacată, politica franceză să fie dependentă de atitudinea eventuală a vreunui alt stat.

Intr'un articol de acum câteva zile am subliniat necesitatea ca politica externă a Franței, al cărei pacifism nimeni nu-l poate tăgădui, să intre pe făgașul dinamismului și spuneam atunci că politica pacifistă nu exclude acțiunea, ci dimpotrivă o implică.

Atitudinea energică și hotărîtă adoptată de Franța față de Cehoslovacia, dovedește că la ministerul de externe al Franței s'a înțeles cât de primejdioasă poate fi continuarea pasivității față de unele acte de forță a căror origine trebue căutată tocmai în uşurința cu care ele s'au putut produce.

Popoarele pacinice din Europa Centrală, popoarele care înțeleg să-și apere independența și suveranitatea națională împotriva oricărei agresiuni, înregistrează cu satisfacție această atitudine fermă a Franței, în perseverarea căreia ele speră, fiindcă o consideră ca o condiție esențială a păcii europene.

SCRISORI DIN LONDRA

Situația d-lui Chamberlain

de AUGUR

Londra, Martie

De mai bine de o lună, atât la Londra cât și în străinătate se vorbește de o criză posibilă în sânul guvernului. Se pretinde că situația personală a domnului Chamberlain e slăbită prin opoziția pe care unii din colegi o fac politicii sale externe. Circulă svonuri despre o spărtură în partidul conservator.

Câțiva politicieni și mai ales aceia cari socotesc că le revin de drept portofolii ministeriale, sunt răspunzători de aceste svonuri desamăgitoare. N'am vorbi de ele dacă n'ar fi faptul că mulți oameni, cărora politica d-lui Chamberlain le displace, se încred în aceste svonuri. Mai deunăzi chiar, într'o capitală străină, n'am întâlnit oare politicieni impresionați de comunicarea pe care le-a făcut-o în privința situației din Marea Britanie un membru din Camera Comunelor? Ca urmare a acestei convorbiri, politicienii aceștia credeau că d Chamberlain va pleca în curând și că guvernul actual va fi înlocuit printr'o combinație ministerială în fruntea căreia ar sta d-nii Winston Churchill, Lloyd George și Eden. Se impune deci necesitatea să analizăm situația internă a Marei Britanii.

Această situație, așa cum se prezintă în Camera Comunelor și în țară, nu confirmă deloc toate svonurile căderei apropiate a d-lui Chamberlain. Sursa acestor svonuri nu constă desigur într'un fapt real, ci în dorința unora de a obține un loc în guvern. Nimic nu arată această pretinsă slăbire a situației d-lui Chamberlain. Dimpotrivă, recepția făcută în țară după ultimul său discurs asupra politicii externe dovedește că situația lui e consolidată.

Discursul de care vorbim a fost foarte îndemânatec alcătuit. D. Chamberlain avea în special privirile îndreptate asupra intrigilor cari există în sânul partidului conservator, în scopul de a permite unor politicieni lipsiți de portofoliu, de a alcătui un grup autonom destul de puternic spre a-și impune voința guvernului. In acest sens, ambiția d-lui Winston Churchill este cunoscută. Fără îndoială, d Eden își datorește înfrângerea recentă nu numai divergenței dintre vederile sale și acelea ale d-lui Chamberlain, ci

(Continuare in pagina 2 a)

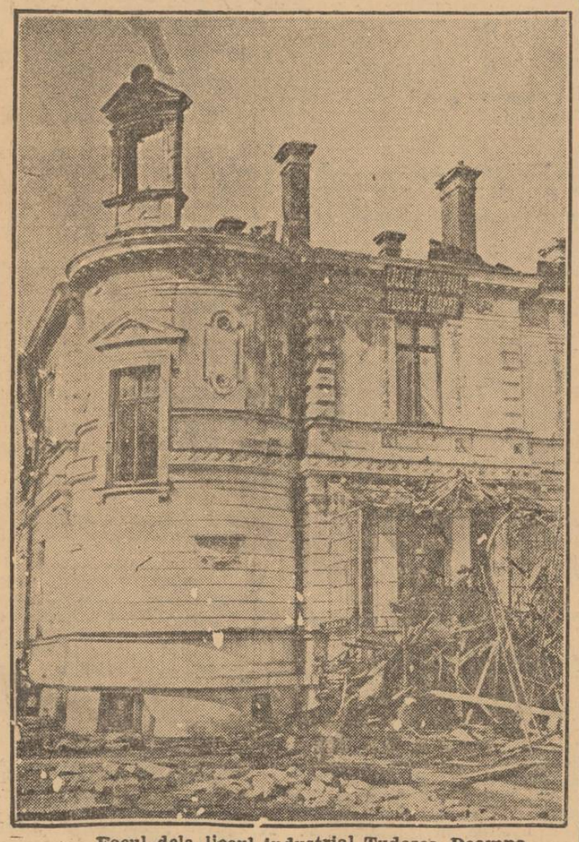

Focul dela liceul industrial Tudosca Doamna. (Darea de seamă în corpul ziarului)

Foc mare în județul Romanați

Aproape întreaga comună Dioști mistuită de flăcări. — Pagube de zeci de milioane. — Jalea locuitorilor

Caracal, 1 Aprilie

Un mare incendiu a izbucnit azi d. a. în comuna Dioști, județul Romanați.

Pe la ora 3 jum. d. a., glasuri desnădăjduite cereau la telefon ajutoare la prefectura locală. Autoritățile din Dioști arătau că un foc s'a declarat la locuința săteanului Marin Florescu și, din cauza vântului extraordinar de puternic, flăcările s'au întins cu mare repeziciune la peste 100 case, dependințe, etc.

D. prefect Pavel Florescu a luat imediat măsurile necesare. Două autocisterne ale postului de pompieri militari local au plecat la locul dezastrului, sub comanda d-lui locot. Borsea.

S'au cerut deasemenea ajutoare la Craiova, de unde a plecat o autopompă a pompierilor militari, sub comanda d-lui locot. Dumitrescu.

Sforțările supraomenești ce s'au depus de pompieri, soldați și săteni, au fost însă zadarnice. Lipsa apei, — satul neavând nici un râu sau baltă în apropiere, — a făcut să se aducă apa, ce s'a putut, dintr'un sat de la 2 km. depărtare.

La ora 8 seara luaseră foc peste 250 de case, din cauza vântului care ridica bucăți mari de cărbuni aprinși, aruncându-le la mari depărtări.

Nu mai este nici o speranță de salvare. Casele ard până în temelii. Sătenii văzând că nu mai au nici o scăpare, au părăsit locul dezastrului, fugind de pârjol, cu ce au mai putut salva. Peste tot e jale mare. Cu toate energicele măsuri luate de d. prefect Florescu, care a stat la operațiile de salvare, de d-nii ofițeri de jandarmi, de d. prim procuror consilier R. Săciureanu, de d. Brăniceanu, șeful poliției Caracal, etc., orice încercare este zadarnică.

Este ora 11 noaptea și focul își continuă opera de distrugere.

Aproape întreaga comună a fost ștearsă de pe fața pământului, rămânând pe drumuri sute de familii.

Nu s'a putut face nici

Printr'o curioasă fatalitate, vântul a îndreptat dezastrul când într'o parte când într'alta a satului, pe unele locuri arzând câte 10-15 case la rând, iar pe alte părți numai câte o casă, pentru ca focul să sară apoi peste alte zece case fără să le atingă.

După cele mai sumare socoteli, pagubele se ridică la câteva zeci de milioane.

Mâine, în zorii zilei, când incendiul va fi stins, deoarece vântul și-a redus intensitatea, se va vedea în tot aspectul lui, dezastrul care a nefericit atâția oameni nevinovați.

La ora 11 jum. noaptea, când am părăsit satul Dioști, focul ardea liniștit, continuându-și opera distructivă.

ALT SAT IN FLĂCĂRI

Bacău, 1 Aprilie

Azi la ora 5 d. a., prefectura, parchetul și legiunea de jandarmi au primit telefonic cereri de ajutoare disperate din partea autorităților comunei Ardeoani, care arătau că biserica și o parte din satul Leontenești sunt în flăcări.

Reprezentanții autorităților au dispus să se trimită pompierii din localitate, cari imediat au plecat la locul sinistrului, cu pompe de incendiu, sub comanda d-lui căpitan Staicu.

Au mai plecat d-nii prim procuror Sachelarie, Virgil Cristescu, secretar general al prefecturii și căpitan Mitric, comandantul legiunii de jandarmi.

Focul a luat naștere din curtea bisericii, dela niște lucrători cari topiau cositor pentru repararea acoperișului bisericii.

Au ars: biserica până în temelii, 11 case complect și alte 22 distruse în mare parte, precum și însemnate cantități de nutreț.

Locuitorii sinistrați au rămas fără adăposturi.

Pagubele se ridică la cătea va milioane lei.

De remarcat că biserica din satul Leontenești a mai ars încă de două ori, în anul 1864 și în anul 1906.

Autoritățile au luat măsuri pentru ajutorarea sinistraților.

„PANGERMANISMUL"

de EM. HAGI MOSCO

Infăptuirea Anschluss-ului, primită de marile puteri cu ușurința unei înregistrări de comunicare de sentință, este fără îndoială un popas important în calea pangermanismului. In condițiile politice internaționale de astăzi și pe temeiul principiului naționalităților, acest act era de așteptat și de neînlăturat.

Pangermanismul nu este de eri, și deși nestrămutat cât privește rezultatul, a fost însă conceput într'un astfel de spirit mlădios, încât să se supună cu tragere de folos deosebitelor clipe prielnice în care ideia însăși să se poată desvârși. Germania, deși biruită în marele război, datorită însă simțământului de încredere în sine și de adânc naționalism, păstrat în sufletele germane și exploatat cu măiestrie, n'a fost zdrobită. O pace mai puțin grea pentru Germania, decât aceea din 1918 (totuși mult mai ușoară decât cea pregătită de ea în caz de izbândă), n'ar fi fost poate un aliment pentru nutrirea ideii. Destrămarea imperiului habsburgice, fostă timp de veacuri cheia situației din Europa Centrală, micșorând raza de întindere politico-economică a pangermanismului, a înlesnit într'o largă măsură închegarea unei părți din Germania mare.

Incă din 1935, se găsea, în toate școalele Reichului, o hartă oficială a „revendicărilor" germane, mărginite la Europa și la țările de limbă germană, hartă împrăștiată astăzi în întreaga Austrie, în milioane de exemplare. Această mărturisire, redusă *oficială*, a pangermanismului nu înlătură vechea idee de egemonie dela Marea Nordului până la Golful Persic, egemonie statornicită temeinic încă din 1395. Cu mult mai înainte, în 1844, viitorul ma-

(Continuare in pag. 2-a)

Mișcarea revoluționară din Bolivia a fost înăbușită

La Paz, 1 (Rador). — *Oficial se anunță că mișcarea revoluționară de sub conducerea fostului președinte al Republicei, d. Toro, a eșuat. Mai mulți ofițeri au fost arestați. Colonelul Toro a*

tina.

xxx

A murit colonelul House

Alaltăeri, la vârsta de 80 ani, a încetat din viață colonelul House, colaborator al președintelui Wilson și inspiratorul intrării Statelor Unite în războiul mondial.

xox

Groaznic accident de muncă la lucrările de C. F. R. Bumbești-Livezeni

A EXPLODAT DINAMITA RANIND GRAV ȘAPTE LUCRATORI

Tg. Jiu, 1 April'e

Azi, la ora 5 d. a., s'a întâmplat o groaznică nenorocire la lucrările de c. f. r., la tunelul Lainici, lotul 2.

Din declarațiile victimelor, nenorocirea s'a întâmplat astfel: Acum câteva zile s'au pus mai multe dinamite pentru găurirea tunelului dela Lainici. Una dintre dinamite n'a explodat. Pierzându-se din vedere că această dinamită n'a făcut explozie, astăzi, perforându-se din nou locul unde fusese pusă dinamita, în vederea minării, această dinamită a făcut explozie, rănind grav pe șeful de echipă Alexandru Țegledi și șase lucrători, dintre cari următorii patru mai grav: Matei D. Nădrag, Ion C. Cocolea, Ion G. Glăvan și Ion T. Alionescu.

Toți rănițiii au fost aduși la ora 7 jum. seara la spitalul din Tg. Jiu, unde au fost pansați imediat de medicul asigurărilor sociale.

Cuvântarea M. S. Regelui în Consiliul de miniștri dela 30 Martie

In consiliul de miniștri de la 30 Martie a. c., de sub Inalta președinție a M. Sale Regelui, după cuvântul d-lui prof. N. Iorga și a I. P. S. S. Patriarhul Miron, președintele consiliului de miniștri M. S. Regele a răspuns prin următoarea cuvântare:

Precum a spus prietenul nostru, d. Iorga, este un moment solemn. Incheem astăzi un ciclu al istoriei.

In conștiința Mea, am crezut că fac un pas util chemând la colaborare pe acei care au știut să arate adâncă dragoste de țară. Am îndeplinit o operă care ne deschide căi noi. A fost pentru Mine o plăcere și o mângâiere sufletească deosebită să văd că cei încărunțiți — în care totuși bate o inimă tânără — în momente grele ale țării, au trecut peste interesele personale și și-au dat mâna pentru realizarea unei opere naționale. Incheind acest capitol, cu adevărată și sinceră emoțiune, mulțumesc tuturor pentru opera, pentru sprijinul și înaltul patriotism arătat.

Patria vă va fi recunoscătoare.

O polemică concludentă

de R. SEIȘANU

Pe tema regimului minorităților din România

Ziarele din Budapesta s'au angajat într'o polemică periculoasă pentru ele pe tema situației minorităților din România.

Polemica aceasta este cu atât mai interesantă și concludentă, cu cât ea nu a fost provocată de noi și nici sprijinită de noi, care am lăsat-o, până la epuizare, să se desfășoare între părțile interesate.

Care sunt părțile interesate?

O parte, — ziarele maghiare din Budapesta, care pretind că regimul minorităților din țara noastră ar fi insuportabil și dăunător intereselor culturale și social-etnice ale maghiarilor, sașilor, șvabilor, rutenilor etc.; cealaltă parte, — reprezentantul calificat al unei minorități din România, d. prof. Ștefan Weisser, președintele comunităților șvabe din județele Satu Mare, Sălaj și Maramureș, și directorul ziarului minoritar german din Carei Mari.

Cum d. Ștefan Weisser a publicat în ziarul său un articol obiectiv cu privire la situația minorităților din România și în special la situația minorității șvabe, — căci d-sa, în calitatea ce o are de președinte al comunităților șvabe din cele trei județe, este cel mai în măsură să o cunoască — ziarele din Budapesta au protestat împotriva afirmațiunilor și constatărilor cuprinse în acel articol și au cerut preciziuni.

Prudența e mama înțelepciunii.

Dar, presa din Budapesta a fost și de astă dată lipsită de prudență.

Căci, iată ce a răspuns d. prof. Ștefan Weisser la somațiunea ce i s'a adresat:

„România ne permite cultivarea culturii noastre naționale și a specificului nostru național. Pe când sub dominația maghiară nu aveam nicio școală, azi ne-am putut reface învățământul în limba maternă. Copiii noștri pot iarăși învăța și se pot ruga în limba maternă.

Până și ministrul cel mai urgisit de maghiari, d. dr. Angelescu, a îngăduit înființarea în trei comune a școalelor germane. Maghiarii să nu se mândrească cu cavalerismul lor răsuflat, ci să ne arate fapte asemănătoare. Noi le vom prezinta o statistică pe care-o putem trimite la Geneva, ori lorzilor maghiarofili din Londra".

Urmează apoi datele statistice: la Timișoara șvabii au două licee de băeți, o școală

(Continuare in pagina 2 a)